

คำสั่งจังหวัดภูเก็ต
ที่ ๒๐๐๓ / ๒๕๖๓

เรื่อง ปิดสถานที่และกำหนดมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๑๙

โดยที่สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือโรคโควิด ๑๙ ในปัจจุบันได้แพร่ระบาดอย่างรวดเร็วและกว้างขวางไปหลายประเทศทั่วโลก โดยกระทรวงสาธารณสุขได้ออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ชื่อและอาการสำคัญของโรคติดต่ออันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๓ กำหนดให้โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือโรคโควิด ๑๙ เป็นโรคติดต่ออันตรายตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ.๒๕๕๘ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจึงได้มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ฉบับลงวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๓ เกี่ยวกับโรคดังกล่าวและสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) และเพื่อเป็นการควบคุมป้องกันการแพร่ระบาดที่ยังคงมีแนวโน้มการระบาดเพิ่มสูงขึ้น จังหวัดภูเก็ตได้ประกาศมาตรการปิดสถานที่ที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) โดยลำดับ และได้กำหนดมาตรการให้ยานพาหนะขนส่งวัสดุก่อสร้าง เครื่องจักร และอะไหล่ที่ใช้ในการซ่อมบำรุง เฉพาะที่ใช้ในการดำเนินการเพื่อแก้ปัญหาภัยแล้งโดยได้รับการรับรองจากทางราชการ เท่านั้นที่เข้า - ออกด่านตรวจภูเก็ต (ด่านท่าฉัตรไชย) ในส่วนยานพาหนะขนส่งวัสดุก่อสร้าง เครื่องจักร และอะไหล่ที่ใช้ในการซ่อมบำรุงชนิดอื่นไม่อนุญาตทุกกรณี ตามประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ ๑๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๓ เรื่อง แก้ไขประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ ๑๒/๒๕๖๓ เรื่อง มาตรการปิดช่องทางเข้า - ออก ด่านตรวจภูเก็ต (ด่านท่าฉัตรไชย) (เพิ่มเติม) และเพื่อควบคุมให้มีการเคลื่อนย้ายบุคคลและยานพาหนะให้น้อยที่สุดตามมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๑๙ จังหวัดได้ออกคำสั่งปิดพื้นที่รอยต่อระหว่างตำบลทุกตำบล ตามคำสั่งจังหวัดภูเก็ต ที่ ๑๙๐๘/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๓ เรื่อง ปิดสถานที่และกำหนดมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๑๙ จังหวัดภูเก็ต นั้น

การดำเนินกิจการของสถานประกอบการธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง การก่อสร้าง หรือสถานประกอบการที่มีลักษณะเดียวกับการก่อสร้าง ลูกจ้างแรงงานไทยและต่างด้าวจำนวนมาก อาจเป็นปัจจัยหนึ่งในการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา ๑๙ เนื่องจากการดำเนินงานก่อสร้างต้องเคลื่อนย้ายแรงงานและลูกจ้างไปยังสถานที่ก่อสร้าง ประกอบกับสมาคมผู้ประกอบการธุรกิจรับเหมาก่อสร้างได้มีหนังสือแจ้งเกี่ยวกับผลกระทบที่ได้รับการมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๑๙ เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงต่อการติดต่อโรคและการแพร่กระจายของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๑๙ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ.๒๕๕๘ และข้อ ๗ (๑) ประกอบข้อ ๒ ของข้อกำหนดออกตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินพ.ศ.๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๑) ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๓ ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดภูเก็ต ตามมติที่ประชุมครั้งที่ ๒๐/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๔ เมษายน พ.ศ.๒๕๖๓ จึงออกคำสั่งไว้ ดังนี้

๑. ปิดสถานที่ที่การดำเนินกิจการธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง การก่อสร้าง หรือสถานประกอบการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้าง เว้นแต่โครงการเพื่อแก้ปัญหาภัยแล้งโดยได้รับการรับรองจากทางราชการ หรือโครงการในการสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๑๙

๒. มาตรการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๑๙ ของลูกจ้างแรงงานไทยและต่างด้าวในสถานที่พัก (แคมป์คนงาน) ให้ผู้ประกอบการดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กำชับลูกจ้าง หรือแรงงานชาวไทยและต่างด้าว ให้ทำความสะอาดสถานที่พักและ
กำจัดขยะมูลฝอยทุกวัน

(๒) ให้ผู้ประกอบการจัดหาหน้ากากอนามัยหรือหน้ากากผ้า สบู่ แอลกอฮอล์ เจลหรือน้ำยาฆ่าเชื้อโรค ให้ลูกจ้างหรือแรงงานให้เพียงพอ

(๓) ในการใช้ชีวิตประจำวันให้ลูกจ้างหรือแรงงานออกจากสถานที่พัก (แคมป์คนงาน) ให้น้อยที่สุด และให้รักษาระยะในการนั่งหรือยืนให้ห่างกันอย่างน้อย ๑.๕ เมตร เพื่อป้องกันการติดต่อสัมผัสหรือแพร่เชื้อโรคทางฝอยละออง

(๔) กำชับลูกจ้าง หรือแรงงาน ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

๓. ให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ตร่วมกับอำเภอ และหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานจัดบุคลากรเข้าไปตรวจวัดไข้ลูกจ้างหรือแรงงานทั้งชาวไทยและต่างด้าวที่อยู่ในพื้นที่ หากพบผู้ใดมีอาการซึ่งเข้าข่ายที่ต้อง เผื่อระวังโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ จะต้องถูกส่งไปแยกกัก กักกัน หรือคุมไว้สังเกตอาการยังสถานที่ที่จังหวัดกำหนด

อนึ่ง เนื่องจากเป็นกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนหากปล่อยให้นั้นเข้าไปจะก่อให้เกิดผลเสียหายอย่างร้ายแรงแก่สาธารณสุขหรือกระทบต่อประโยชน์สาธารณะจึงไม่อาจให้คู่กรณีใช้สิทธิโต้แย้งตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

หากผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งฉบับนี้ จะมีความผิดตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ และอาจได้รับโทษตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ตามข้อกำหนดตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ (ฉบับที่ ๑)

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓ จนถึงวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓

สั่ง ณ วันที่ ๑๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายภักพงค์ ทวีพัฒน์)

ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ผู้กำกับการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต